

Ifigenija Zagoričnik

PESMI

O toku in procesu

lepo je kadar slišim na predavanju nekaj
kar vem že od nekdej
od bogve kdaj
v stavku

pišem
ni osebka
ni skrit v povedku
a kje sem to slišala
kdo me je narobe učil
kdo me ni učil

poleg pisalnega stroja stoji nočna svetilka
mestnik peti sklon
pritisnem na gumb nočne svetilke
kot bi pritisnila na tipko pisalnega stroja
in pišem

prva črka je svetloba
ni naslov ni beseda
svetloba mi razgrne druge črke
ne misel ne beseda
brez svetlobe ni nič brez luči nič
ni črk ni pesmi
tema mi zapira oči in se ji vdam
brez koristi
začetek je prva tipka
luč
najbolje je če se v temi najprej obrnem k zidu
na srcu ne morem spati
potem se teže upiram spancu in večji napor
hoče imeti večji sad
v resnici potem bolje in več delam
zdaj ko vse to vem
ko se zavedam

to ni izgovor
ni beg
v trenutku sem pri oknu
moja zagnanost
dvigam rolo
a tudi na cesti ni toka
ne morem napisati če ni toka

spominjam se da sem vse pozabila
skrbelo me je za kuhalnik
ki sem ga pri iskanju toka porinila na tla
ali bo še delal ko bo tok

žal mi je
nemara bi delala
nemara do jutra
tako sem hotela
a tok ni v moji moči

kako toplo je bilo potem pri meni
kakšen mir in ugodje

delaš

kje je beseda
katera beseda
se spominjaš
kako iščeš besedo
kje je katera
se spominjaš
ali je ni v tvojem jeziku
in je konec s pesmijo
v kateri sobi pa si
medvsemtem
ko delaš
in se nočeš pretvarjati

karavana

enogrbakamela
dvogrbakamela
trigrbakamela
štirigrbakamela
petgrbakamela
šestgrbakamela
sedmagrdakamela nosi puščavnika
z belo brado
z belimi lasmi
kaktus živi od malo vode
in bode v oči
s svojim žametnim cvetom